

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/51/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111011328
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2111011328.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Michalom Pollákom v trestnej veci proti obžalovanému Z. M., nar.: XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. apríla 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

Z. M., nar. XX. XX. XXXX v P.,
trvale bytom Z., Na hlinách XXXX/X
uznáva sa za vinného, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené deti, ktorej rozsah mu bol určený na základe Rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 36P/16/2007 zo dňa 24.09.2008 s právoplatnosťou 11.08.2009 tak, že je povinný prispievať na výživu svojho maloletého syna F. M., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur) a syna R. M., nar. XX.XX.XXXX sumou 18.000,- Sk (597,49 Eur) mesačne, vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám matky C.. W. M., trvale bytom Z., Y. X s účinnosťou od 29.03.2007, pričom zročné výživné na syna R. od 29.03.2007 do 24.09.2008 v sume 321.561,- Sk sa povolilo splácať otcovi po 9.000,- Sk mesačne spolu s bežným výživným a zročné výživné na syna F. v sume 178.645,- Sk od 29.03.2007 do 24.09.2008 sa povolilo otcovi splácať po 5.000,- Sk mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a tiež rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 27C/94/2006 zo dňa 19.03.2009 s právoplatnosťou dňa 16.05.2009, ktorým bolo rozvedené manželstvo povinného Z. M. s oprávnenou C.. W. M. bola vyživovacia povinnosť určená sumou 600,- Eur mesačne na syna R. a sumou 330,- Eur mesačne na syna F. do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku, pričom rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 12C/112/2010 zo dňa 02.02.2011 s právoplatnosťou 29.03.2011 bola vyživovacia povinnosť na syna R. M. znížená na 90,- Eur mesačne, si úmyselne svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska ani všade inde v období od septembra 2006 kedy opustil spoločnú domácnosť do októbra 2008 neplnil ani v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima a ani po určení výšky vyživovacej povinnosti na základe súdneho rozhodnutia do 02.04.2009 vôbec a od apríla 2009 do 17.05.2012 si vyživovaciu povinnosť plnil len čiastočne, podľa vlastného uváženia, čím mu za obdobie od septembra 2006 do 17.05.2012 vznikol dlh na výživnom vo vzťahu k mal. F. M. vo výške 17.335,55 Eur, za obdobie od septembra 2006 do 31.03.2010 mu vznikol dlh na výživnom vo vzťahu k v tom čase mal. R. M. vo výške 18.941,97 Eur a za obdobie od 01.04.2010 do 17.05.2012 predstavuje dlh na výživnom na už dospelého syna R. M. vo výške 992,45 Eur.

Obvinený napriek tomu, že ako súkromný podnikateľ mal dostatočný príjem a tiež bol vlastníkom značného nehnuteľného majetku, aby si svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené deti plnil, neprispieval na ich výživu spočiatku ani čiastočne v minimálnom rozsahu a neskôr prispieval nepravidelne v čiastkach podľa vlastného uváženia,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 a § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné na syna R. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie odo dňa 01.09.2006 až 31.03.2010 vo výške 18.941,97 Eur k rukám poškodenej C.. W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z., Y. XXXX/X a za obdobie odo dňa 01.04.2010 až 17.05.2012 vo výške 992,45 Eur k rukám poškodeného R. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z., Y. XXXX/X na syna F. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie odo dňa 01.09.2006 až 17.05.2012 vo výške 17.335,55 € k rukám poškodenej C.. W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z., Dolnopočtná 6931/3.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 18.08.2011 na tunajšom súde obžalobu na obvineného Z. M. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.05.2012 súd rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal za vinného za spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe odvolania obžalovaného bol uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.08.2013, sp. zn. 5To/102/2012 predmetný rozsudok prvostupňového súdu zrušený v celom rozsahu a vec sa vrátila súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po zmene samosudcu obžalovaný nesúhlasil s pokračovaním v hlavnom pojednávaní, a preto bolo hlavné pojednávanie vykonané od začiatku. Na hlavnom pojednávaní súd vypočul obžalovaného Z. M., svedkyňu - poškodenú C.. W. M., svedka - poškodeného R. M., svedka U.. L. N., svedkyňu U.. O. N., svedkyňu U. P., svedka C.. P. M., svedkyňu B. M., svedka E. M. a oboznámil listinné dôkazy.

- Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní -

Obžalovaný Z. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že stratil pamäť, a preto sa nevie vyjadriť ku skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Vie len, že je rozvedený a má dve deti R., ktorý má 23 alebo 24 rokov a F., ktorý má 10 rokov. V súčasnosti je na invalidnom dôchodku, privyrába si aj brigádne.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 05.11.2010, v ktorej uviedol, že pred rozvodom odišiel zo spoločnej

domácnosti a súd mu určil výživné na R. vo výške 18.000 Sk a F. vo výške 10.000 Sk mesačne. Jeho finančné pomery však nie sú v takej výške, aby bol schopný túto vyživovaciu povinnosť plniť. Súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na to, že bol spoločníkom spoločnosti ANIMA LE s.r.o., ktorá vlastnila Hotel Premier v Trnave a Polyfunkčný objekt. Tieto nehnuteľnosti boli predmetom prenájmu, ktorý mal pre spoločnosť predstavovať vysoký zisk, čo nebolo pravdou. Spoločnosť ANIMA LE s.r.o. mala mnoho dlhov, napr. úver z VÚB a rôzne pôžičky od fyzických osôb, primárne príbuzných. V čase určovania vyživovacej povinnosti už bola spol. ANIMA LE s.r.o. v strate, na čo súd neprihliadol. Poškodená si vyberala z predmetnej spoločnosti peniaze, ktoré nevrátila. Napokon bola voči spol. ANIMA LE s.r.o. vedené exekúcia a o nehnuteľnosti prišla a v súčasnosti nevlastní žiaden majetok. Od februára 2009 si vyživovaciu povinnosť plní vo výške, v akej mu to dovoľujú jeho majetkové pomery a túto si plnil aj po odchode zo spoločnej domácnosti v septembri 2006. Zabezpečil predaj auta a finančné prostriedky si ponechala poškodená na pokrytie výdavkov na deti. V priebehu roku 2006 je za prevod obchodného podielu dal sumu 600.000 až 650.000 Sk, pričom tento predaj napadla na súde. Od februára 2010 pracoval v spol. SAMAD s.r.o., ktorá má v prenájme hotel Premier, ako správca z hrubým príjmom 440,- Eur. Vlastní len ornú pôdu v katastri obce Špačince.

Svedkyňa - poškodená C.. W. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od septembra 2006 do mája 2009 bola na materskej dovolenke, následne sa vrátila do firmy ANIMA LE s.r.o., kam chodila asi dva týždne. Obžalovaný s tým nesúhlasil, a preto jej dal okamžitú výpoveď. Spol. ANIMA LE s.r.o. mala príjmy z prenájmu, len z prenájmu pre Poštovú banku mala príjem 2 milióny Sk za rok. Zo spol. VÚB mala spol. ANIMA LE s.r.o. úver vo výške 14 miliónov. Dve pôžičky spol. ANIMA LE s.r.o. poskytol aj U.. L. N., inak si pôžičky od iných osôb nebrali. Finančné prostriedky od rodiny boli skôr darom. Obžalovaný spol. ANIMA LE s.r.o. vytuneloval a celý jej majetok previedol ako konateľ na svojich príbuzných. Po ukončení pôsobenia v spol. ANIMA LE s.r.o. začala podnikáť, z čoho však nemala žiadny príjem. Jej príjem predstavoval len prenájom nehnuteľností, čo bolo v hrubom 500 - 600 Eur mesačne. Od konca roka 2015 sa zaevidovala na ÚPSVaR. Vlastní dva byty v Trnave, jeden v Bratislave, rodinný dom vo Zvončine a motorové vozidlo VW Passat rok výroby 2010. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť začal plniť od roku 2010 vo výške cca 150 Eur mesačne na oboch synov a od augusta 2011 posielal výživné len na F., R. dáva zvlášť. F. posielala mesačne 10,- Eur, čo označoval ako sporenie. Po tom, čo R. nadobudol vek 18 rokov, bola vyživovacia povinnosť obžalovaného k nemu znížená na sumu 90 Eur mesačne. K F. mal obžalovaný plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 330 Eur mesačne, avšak táto mu bola súdom znížená na sumu 50 Eur mesačne niekedy v priebehu roka 2015.

Svedok - poškodený R. M. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať.

Svedok U.. L. N., otec poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému poskytol pôžičku vo výške 1,5 milióna Sk a pôžičku vo výške 150.000 Sk. Peniaze mu neboli vrátené, ako zálohu dostal od obžalovaného pozemok. Poškodenému R. M. platil hodiny tenisu on. Poškodenej platí energie a bývanie. Býva v rodinnom dome vo K., za ktorý neplatí žiadny nájom.

Svedkyňa U.. O. N., matka poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný spoločnú domácnosť s poškodenou opustil niekedy v auguste alebo septembri 2006. Na deti prispieval sporadicky a nezaujímal sa o ne. S manželom poškodenú a jej deti finančne podporujú. Obžalovanému požičal jej manžel 1,5 milióna Sk a potom ona asi 100.000 Sk. S manželom býva v rodinnom dome vo K..

Svedkyňa U. P., družka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná asi 20 rokov a 5 rokov sú partnermi. Zdravotné problémy začal mať asi pred 3 rokmi. Zrazu nespoznával jej kamarátku, ktorú každý deň stretával v hoteli Premier. Následne nevedel trafiť do práce. Podstúpil rôzne vyšetrenia a zistilo sa, že si pamätá len 24 hodín. Obžalovaný nemá žiaden majetok, má len exekúcie. Poberá invalidný dôchodok vo výške 281 Eur mesačne a chodí na brigády, kde si privyrobí 100 - 150 Eur mesačne. Svojich synov ľúbi, trpí, že nemôže vídať svojho mladšieho syna. So starším synom nie sú žiadne problémy. Bývajú v byte na B. X v Z. pričom náklady hradí ona.

Svedok C.. P. M., brat obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho brat má veľké zdravotné problémy, čo dnes prežije si zajtra nepamätá. Pred tým podnikal s poškodenou, mali spol. ANIMA LE s.r.o. prenajímali polyfunkčný dom a hotel Premier v Trnave. Obžalovaný si nabral úvery, ktoré následne nevedel splácať. K úveru, ktorý si zobral od VÚB banky pristúpil ako spoludlžník a nakoniec ho musel splácať vo výške 10.000 Sk mesačne. Keď nemal finančné prostriedky, požičiaval si ich od známych.

Keď mu skrachovala firma prišlo k predaju hotela Premier, z toho bol doplatený úver a taktiež vrátené finančné prostriedky, ktoré za brata splácať. Jeho manželka B. M. nadobudla v dražbe hotel Premier za sumu 10 miliónov Sk, ktorý kúpila zo spoločných úspor a pôžičiek. Po 1 až 2 rokov hotel predala a všetky záväzky vyrovnala. Obžalovaný sa vo vedení hotela neangažoval.

Svedkyňa B. M., bývalá švagriná obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný s poškodenou podnikali cez firmu ANIMA LE s.r.o., ktorá stavala hotel s polyfunkčnou budovou v Trnave. Obžalovaný si zobral úvery, ktoré nezvládal splácať, tak mu jej bývalý manžel začal pomáhať so splácaním. Po čase museli založiť vlastný dom v Šulekove, pretože boli spoludlžníkmi úveru vo VÚB banke. Keďže nevládali splácať úver a hrozilo im, že prídu o dom, tak na hotel a polyfunkčnú budovu bola vyhlásená dražba. Na dražbe sa s manželom zúčastnili a obe budovy v roku 2009 vydražili za 240.000 Eur. Na túto sumu si požičali od rodiny a rôznych spoločností. V roku 2010 sa rozhodli hotel a polyfunkčný dom predať. Predali ich za sumu 600.000 Eur spol. SABROSA. Hotel do predaja viedla ona, obžalovaný sa na tom nepodieľal.

Svedok E. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného nepozná. Spol. Villiam s.r.o. od roku 2014 vlastní v Trnave dve budovy, jedná sa o hotel a polyfunkčnú budovu. Tieto nehnuteľnosti spol. nadobudla cez UniCredit alebo pána Spišáka, obhajcu obžalovaného. Jednalo sa o odkúpenie pohľadávky.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.09.2008 sp. zn. 36P/16/2007 vyplýva, že v tom čase mal. R. M. a F. M. boli zverení do osobnej starostlivosti matky (poškodenej), otec (obžalovaný) bol povinný s účinnosťou od 29.03.2017 prispievať na výživu R. sumou 18.000 Sk mesačne a F. sumou 10.000 Sk mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zameškané výživné od 29.03.2007 od 24.09.2008 na R. vo výške 321.561 Sk súd otcovi povolil splácať po 9.000 Sk mesačne pod hrozbou straty výhody splátok a na F. v sume 178.654 Sk súd otcovi povolil splácať po 5.000 Sk mesačne pod hrozbou straty výhody splátok. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.07.2009, sp. zn. 23CoP/48/2009.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2009 sp. zn. 27C/94/2006, právoplatný dňa 16.05.2009 vyplýva, že súd manželstvo obžalovaného a poškodenej rozviedol, v tom čase mal. R. M. a F. M. boli zverení do osobnej starostlivosti matky (poškodenej), otec (obžalovaný) bol povinný prispievať na výživu R. sumou 600 Eur mesačne a F. sumou 330 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 02.02.2011 sp. zn. 12C/112/2010, právoplatný dňa 29.03.2011 vyplýva, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2009, č. k. 27C/94/2006-277 v časti týkajúcej sa výživného na R. M. zo sumy 600 Eur mesačne na sumu 90 Eur mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.06.2011 sp. zn. 21P/14/2010, vyplýva, že súd zamietol návrh obžalovaného na zníženie výživného na maloletého Samuela, pričom tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.01.2012 sp. zn. 23CoP/76/2011.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.03.2017 sp. zn. 14Pc/17/2016, vyplýva, že súd zrušil vyživovaciu povinnosť obžalovaného k synovi R. M..

Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.12.2014 sp. zn. 19P/92/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 21.10.2015 sp. zn. 24CoP/43/2015, právoplatný dňa 30.10.2015 vyplýva, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2009, č. k. 27C/94/2006-277 v časti týkajúcej sa výživného na F. M. zo sumy 330 Eur mesačne na sumu 50 Eur mesačne.

Z rodného listu R. M. vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný.

Z rodného listu F. M. vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 38Cb/100/2009 vyplýva, že poškodená sa ako navrhovateľka domáhala od obžalovaného ako odporcu zaplataenia 900.000 Sk za prevod obchodného

podielu s spol. ANIMA LE s.r.o. V podanom návrhu potvrdila, že obžalovaný jej poukázal do podania návrhu len sumu 601.000 Sk titulom zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 08.02.2006. Podaním zo dňa 06.11.2009 doručenom Okresnému súdu Trnava dňa 06.11.2009 vzala poškodená podaný návrh späť a na pojednávaní dňa 09.11.2009 súd konanie zastavil. Z doložených bankových výpisov vyplýva, že obžalovaný uhradil poškodenej sumu 651.000 Sk.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 29.11.2006 a záložnej zmluvy zo dňa 29.11.2006 vyplýva, že tieto boli uzatvorené medzi obžalovaným ako dlžníkom a záložcom a U.. L. N. ako veriteľom a záložným veriteľom. Predmetom zmluvy o pôžičke bola pôžička vo výške 1.540.000 Sk a predmetom záložnej zmluvy zabezpečenie tejto pohľadávky pozemkom parc. č. 6573/66, zastavané plochy a nádvoría o výmere 608 m² v katastrálnom území Trnava, zapísaná na LV č. 9080.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 15.03.2007 a záložnej zmluvy zo dňa 15.03.2007 vyplýva, že tieto boli uzatvorené medzi obžalovaným ako dlžníkom a záložcom a C.. B. N. ako veriteľom a záložným veriteľom. Predmetom zmluvy o pôžičke bola pôžička vo výške 1.150.000 Sk a predmetom záložnej zmluvy zabezpečenie tejto pohľadávky pozemkom parc. č. 6573/46, zastavané plochy a nádvoría o výmere 665 m² v katastrálnom území Trnava, zapísaná na LV č. 9080.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 04.07.2007 vyplýva, že obžalovaný ako predávajúci predal kupujúcim X. M. a U. M. nehnuteľnosti v katastrálnom území Trnava, zapísané na LV č. 9080, a to pozemok parc. č. 6573/46 zastavané plochy a nádvoría o výmere 665 m² a sklad - A na parc. č. 6573/46 s. č. 7502 za kúpnu cenu 3.650.000 Sk.

Z oznámenia ÚPSVaR Trnava zo dňa 02.09.2016 vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Predchádzajúca evidencia trvala od 05.03.2013 do 03.04.2013 a od 10.05.2013 do 09.06.2013.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 02.09.2016 a 21.04.2017 vyplýva, že obžalovaný bol v roku 2013 poberateľom nemocenských dávok a od 06.05.2014 je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 281,70 Eur mesačne. V roku 2017 je obžalovanému vypláčaný invalidný dôchodok vo výške 288,80 Eur.

Zo správy Daňové úradu Trnava zo dňa 12.09.2016 vyplýva, že spol. ANIMA LE s.r.o. nepodala za zdaňovacie obdobie rokov 2009, 2010, 2011 a 2012 daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby.

Z potvrdenia o skončení štúdia Obchodnej fakulty Univerzity v Bratislave zo dňa 25.10.2016 vyplýva, že R. M. ukončil štúdium dňa 25.05.2016.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol od 20.10.2006 do 19.03.2010 zamestnancom spol. ANIMA LE s.r.o. s vymeriavacím základom v roku 2006 až 2008 vo výške cca 25.000 Sk, v roku 2009 cca 995,82 Eur a v roku 2010 cca 450 Eur. Od 20.03.2010 do 30.04.2010 bol zamestnancom spol. K - DAMAS s.r.o. s vymeriavacím základom cca 440 Eur. Od júna 2011 pôsobil pracoval ako zamestnanec - dohodár u viacerých zamestnávateľov.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ nebol súdne trestaný.

Z lustrácie v registri priestupkov obžalovaného vyplýva, že nebol postihnutý za priestupok.

Súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania na pribratie znalcov z odvetvia klinická psychológia, nakoľko sa jedná o nadbytočný dôkaz. Zdravotný stav obžalovaného vyplýva zo zabezpečených lekárskeho správ ako aj vykonaného znaleckého posudku. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že pre súd a jeho rozhodnutie je nepodstatné, či obžalovaný skutočne stratil pamäť alebo sa jedná len o jeho účelové konanie, nakoľko aj v tomto prípade má obvinený právo nevypovedať a je na jeho zväžení akú formu obrany zvolí. Súd v žiadnom prípade nie je oprávnení nútiť obžalovaného vypovedať alebo sa inak aktívne zúčastňovať súdneho konania.

- Výrok o vine -

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný Z. M..

V konaní bolo preukázané, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči synom R. a F. bola na čas do rozvodu určená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 24.09.2008 sp. zn. 36P/16/2007 na R. vo výške 18.000 Sk mesačne a F. vo výške 10.000 Sk mesačne. Zameškané výživné od 29.03.2007 od 24.09.2008 na R. bolo určené vo výške 321.561 Sk a na F. vo výške 178.654 Sk. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 19.03.2009 sp. zn. 27C/94/2006 bola obžalovanému po rozvode uložená vyživovacia povinnosť na R. vo výške 600 Eur mesačne a F. vo výške 330 Eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.02.2011 sp. zn. 12C/112/2010, právoplatný dňa 29.03.2011 bola znížená vyživovacia povinnosť voči synovi R. na 90 Eur mesačne.

Obžalovaný v rámci procesnej obrany uvádzal, že vyživovaciu povinnosť vo výške určenej súdom nebol schopný plniť, nakoľko mu to neumožňovali jeho majetkové pomery. Zároveň uviedol, že svoju vyživovaciu povinnosť plnil sumou vo výške 650.000 Sk, ktorú poškodenej vyplatil za obchodný podiel v spol. ANIMA LE s.r.o. a finančnými prostriedkami vo výške 150.000 Sk za predaj motorového vozidla, ktoré si poškodená za týmto účelom ponechala.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným na synov R. a F. je potrebné ustáliť od septembra 2006 (ako je uvedené v obžalobe) do 17.05.2012, kedy bol Okresným súdom Trnava vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Keďže odvolanie voči tomuto rozsudku bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, súd nie je oprávnený rozšíriť obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným o ďalšie obdobie (po zrušení rozsudku), nakoľko by sa jednalo o porušenie zásady reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu).

Výšku výživného obžalovaného na synov R. a F. pre účely trestného konania súd neposúdil rozdielne od civilných konaní, v ktorých boli určené, nakoľko dospel k záveru, že obžalovaný bol schopný výživné v tejto výške plniť a jeho synovia mali právo podieľať sa na jeho životnej úrovni.

Obžalovaný v rozhodnom období pôsobil ako spoločník, konateľ a zamestnanec spol. ANIMA LE s.r.o.. Predmetná spoločnosť vlastnila lukratívne nehnuteľnosti v meste Trnava, ktoré prenajímala s obratmi niekoľko miliónov ročne. Spoločníčkou a konateľkou v tejto spoločnosti bola aj poškodená W. M.. Obžalovaný vyvíjal snahu prevziať spoločnosť ANIMA LE s.r.o., najprv sa pokúsil odkúpiť obchodný podiel poškodenej avšak po určení vyživovacej povinnosti súdom sa rozhodol previesť lukratívne nehnuteľnosti, príp. iný majetok spoločnosti na svojich rodinných príslušníkov, čím sa dostal do postavenia nemajetnej osoby. Zánikom spol. ANIMA LE s.r.o. sa zbavil povinnosti na vyplatenie obchodného podielu poškodenej a následne sa neúspešne pokúsil o zníženie svojej vyživovacej povinnosti k synovi F.. Pozemok parc. č. 6573/46 zastavané plochy a nádvoria o výmere 665 m² a sklad - A na parc. č. 6573/46 s. č. 7502 predal X. M. a U. M. za sumu 3.650.000 Sk a hotel Premier s polyfunkčnou budovou nadobudli za sumu 240.000 Eur prostredníctvom verejnej dražby C.. P. M. a B. M., a to napriek tomu, že uvádzali, že v tom čase boli vo finančných problémoch a nezvládali splácať úver, ktorý si obžalovaný zobral z VÚB, a ktorého nesplácanie bolo príčinou na vykonanie verejnej dražby. Následne asi rok B. M. hotel viedla a po roku predmetné nehnuteľnosti predali so ziskom 360.000 Eur, čo je majetkový profit, ktorý mohol dosiahnuť aj obžalovaný, a z ktorého by bez akýchkoľvek problémov bol schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Obdobný postup možno relevantne predpokladať aj ohľadne ďalšieho majetku patriaceho spol. ANIMA LE s.r.o. alebo do výlučného vlastníctva obžalovaného. Po tomto období obžalovaný nevyvinul žiadnu aktivitu na zlepšenie svojich majetkových pomerov, čo nemôže ísť na ujmu plnenia jeho vyživovacej povinnosti.

Výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného k synovi R. súd ustálil nasledovne:

A. výživné bez rozhodnutia súdu:

od 01.09.2006 do 28.03.2007 - 156,08 Eur

B. výživné určené rozsudkom sp. zn. 36P/16/2007

od 29.03.2007 do 24.09.2008 - 10.673,87 Eur (zročné výživné)

od 25.09.2008 do 30.09.2008 - 119,50 Eur

od 01.10.2008 do 16.05.2009 - 4.490,81 Eur

C. výživné určené rozsudkom sp. zn. 27C/94/2006
od 17.05.2009 do 31.03.2010 - 6.290,32 Eur

K rukám poškodenej W. M. vznikla obžalovanému vyživovacia povinnosť v celkovej výške 21.730,58 Eur.

D. výživné určené rozsudkom sp. zn. 27C/94/2006 po dosiahnutí plnoletosti od 01.04.2010 do 22.07.2010 - 2.225,81 Eur

E. výživné určené rozsudkom sp. zn. 12C/112/2010
od 23.07.2010 do 17.05.2012 - 1.965,48 Eur

K rukám poškodeného R. M. vznikla obžalovanému vyživovacia povinnosť v celkovej výške 4.191,29 Eur.

Výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného k synovi F. súd ustálil nasledovne:

A. výživné bez rozhodnutia súdu:
od 01.09.2006 do 28.03.2007 - 156,08 Eur

B. výživné určené rozsudkom sp. zn. 36P/16/2007
od 29.03.2007 do 24.09.2008 - 5.929,93 Eur (zročné výživné)
od 25.09.2008 do 30.09.2008 - 66,39 Eur
od 01.10.2008 do 16.05.2009 - 2.494,90 Eur

C. výživné určené rozsudkom sp. zn. 27C/94/2006
od 17.05.2009 do 17.05.2012 - 11.890,65 Eur

K rukám poškodenej W. M. vznikla obžalovanému vyživovacia povinnosť v celkovej výške 20.537,95 Eur.

Plnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným:

Na základe výpovedí obžalovaného, poškodenej, doložených poštových poukážok a iných vecných plneniach súd v súčinnosti s procesnými stranami ustálil, že obžalovaný splnil vyživovaciu povinnosť na syna R. k rukám poškodenej W. M. v celkovej výške 2.788,61 Eur a k rukám poškodeného R. M. vo výške 3.198,84 Eur a na syna F. k rukám poškodenej W. M. vo výške 3.202,40 Eur.

Dlž obžalovaného na výživnom ku dňu 17.05.2012 predstavoval na syna R. M. sumu 18.941,97 Eur k rukám poškodenej W. M. a sumu 992,45 Eur k rukám poškodeného R. M. a na syna F. M. sumu 17.335,55 Eur k rukám poškodenej W. M..

Súd nezarátal plnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným na synov po 17.05.2012 na splatenie zameškaného výživného, nakoľko plnenie vyživovacej povinnosti na bežné výživné, ktorá naďalej trvala, má prednosť pred plnením zameškaného výživného a obžalovaný pri týchto platbách preukázateľne neprejavil vôľu uhrádzať výlučne zameškané výživné.

Súd nezarátal na plnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným ani sumu 650.000 Sk (651.000 Sk), ktorú obžalovaný poukázal poškodenej ako odplatu za prevod obchodného podielu, nakoľko primárnym účelom ich poukázania bol úmysel obžalovaného odkúpiť obchodný podiel poškodenej v spol. ANIMA LE s.r.o.. Obžalovaný, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno, nepreukázal, že táto suma bola určená na plnenie jeho vyživovacej povinnosti k jeho synom. Navyše je potrebné uviesť, že v tomto čase boli obžalovaný a poškodená stále manželmi, ich bezpodielové spoluvlastníctvo nezaniklo a obžalovaný nepreukázal, že tieto finančné prostriedky tvorili jeho výlučné vlastníctvo. Z rovnakých dôvodov nebolo možné započítať na plnenie vyživovacej povinnosti ani sumu 150.000 Sk za predaj motorového vozidla. Súd dodáva, že nie je rozhodné, na aký účel poškodená predmetné finančné prostriedky použila, či z nich uspokojovala životné potreby svojej osoby alebo synov, nakoľko toto je primárnym účelom akéhokoľvek majetku. Je prirodzené, že predmetné finančné prostriedky boli použité na vedenie a domácnosti a

iné výdavky, ktoré poškodenej vznikli. To, že obžalovaná mala financie na úhradu potrieb svojich detí, nezbavuje obžalovaného plnenia jeho vyživovacej povinnosti.

Ak sa obžalovaný domnieval, že vyššie uvedené finančné prostriedky alebo finančné prostriedky, ktoré si mala poškodenej W. M. neoprávnene vybrať zo spol. ANIMA LE s.r.o., jej neprináležia, mohol sa domáhať súdnou cestou ich vydania. Ak takýmto spôsobom nepostupoval, nemožno jeho pasivitu vyhodnotiť bez ďalšieho v jeho prospech a zarátať mu ich na plnenie vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Z okolností prípadu je evidentné, že obžalovaný mal v čase spáchania skutku vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti voči svojim synom, napriek tomu bez zrejmeho dôvodu nevyvinul takmer žiadnu aktivitu, ktorá by smerovala k plneniu si jeho vyživovacej povinnosti k jeho synom v zodpovedajúcej výške. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú.

Súd skutok, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, kvalifikoval ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nemal za preukázaný úmysel obžalovaného vyhýbať sa plneniu vyživovacej povinnosti, tak ako to ustanovuje § 207 ods. 2 Trestného zákona. Ďalej súd skúmal existenciu kvalifikačných znakov podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona a dospel k záveru, že obžalovaný spáchal trestný čin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (69 mesiacov).

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti uznal súd obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 1 do 5 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že sa obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život. V upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody v rozmedzí 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu nie je nevyhnutný, a preto súd v zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu obžalovanému podmienične odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, ktorú považuje za postačujúcu na sledovanie správania sa obžalovaného a jeho schopnosť viesť riadny život. Súd na posilnenie účelu trestu s podmieničným odkladom obžalovanému uložil primeranú povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

S poukazom na rozsah spáchania trestného činu a osobu obžalovaného dospel súd k záveru, že účel trestu nie je spôsobilý naplniť žiadny z alternatívnych trestov.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. Odvolanie má odkladný účinok